

do renty zupełnych sierot. Ze względu na to izby skarbowe są zobowiązane zawiadamiać władze administracyjne I instancji o każdym wypadku, w którym zostanie wstrzymane 30%owe zaopatrzenie dziecka, korzystającego z uprawnienia w myśl niniejszego rozporządzenia.

§ 8. Dzieci, wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia umieszczone w odpowiednich zakładach wychowawczych i szkolnych, pozostają w ewidencji władz administracyjnych I instancji, urzędów wojewódzkich oraz izb skarbowych.

Sprawozdania z czynności, przewidzianych niniejszym rozporządzeniem powinny być przedkładane Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej przez urzędy wojewódzkie w sposób i w terminach, które zostaną ustalone w odnośnych instrukcjach Ministerstwa.

§ 9. Koszty utrzymania i kształcenia osób, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia pokrywa się sumami, asygnowanymi przez urzędy wojewódzkie z budżetu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej władzom administracyjnym I instancji, na zasadzie instrukcji wydanej przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej i Ministerstwo Skarbu.

§ 10. Podanie, względnie prośbę protokularną o przyznanie świadczeń w myśl § 1 niniejszego rozporządzenia wnosi się do władzy administracyjnej I instancji, a w Warszawie do Komisariatu Rządu.

§ 11. Podanie względnie prośba protokularna o przyznanie świadczeń w myśl niniejszego rozporządzenia powinna zawierać szczegółowe uzasadnienie konieczności umieszczenia osób, uprawnionych w myśl art. 19 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. w odpowiednich zakładach.

Do podania należy dołączyć:

- 1) dowód tożsamości dziecka;
- 2) metrykę chrztu (urodzenia), lub w braku tejże odpowiedni dokument zastępczy;
- 3) świadectwo o stanie majątkowym dziecka;
- 4) zawiadomienie (odpis) izby skarbowej o przyznaniu 30%owego zaopatrzenia w myśl art. 17 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. lub w myśl tegoż artykułu przy stosowaniu artykułów 11, 13 i 14 ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r.

O ile dzieciom, co do których został postawiony wniosek o umieszczenie w zakładzie opiekuńczym w myśl niniejszego rozporządzenia nie przyznano jeszcze 30% zaopatrzenia, władze administracyjne winny czuwać, by postępowanie w myśl rozporządzenia wykonawczego z dnia 10 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 20, poz. 132) było przeprowadzone możliwie prędko.

§ 12. Władze administracyjne I instancji rozpatrują podanie o przyznanie świadczeń w myśl niniejszego rozporządzenia w razie potrzeby uzupełniają załączniki niezbędnymi dokumentami i przedstawiają całą sprawę do decyzji komisji kwalifikacyjnej dla spraw sierot wojennych, poczem wykonywują decyzję tejże komisji.

Zarazem władze te zawiadamiają izby skarbowe o dniu przyjęcia dzieci do zakładów w celu spowodowania zawieszenia renty.

W razie odmownego załatwienia w I instancji wniosku o umieszczenie w zakładzie przysługuje wnioskodawcom odwołanie się do władzy administracyjnej II instancji w przeciągu dni 14 od otrzymania odnośnego postanowienia instancji I-szej.

§ 13. Komisje kwalifikacyjne dla spraw sierot wojennych — określają na zasadzie dokumentów, dostarczonych przez władze administracyjne I instancji — rodzaj i zakres świadczenia w ramach niniejszego rozporządzenia, a w szczególności wyznaczają odpowiednie zakłady wychowawcze i szkolne oraz orzekają o wnioskach w sprawie oddania dzieci z zakładów osobom, na których wniosek dzieci te zostały umieszczone.

§ 14. Komisję kwalifikacyjną dla spraw sierot wojennych powołuje naczelnik urzędu administracyjnego I instancji.

W skład komisji wchodzi:

- 1) naczelnik urzędu administracyjnego I instancji, lub wyznaczony przez niego zastępca, jako przewodniczący,
- 2) lekarz powiatowy,
- 3) inspektor szkolny,
- 4) osoba znana z działalności na polu opieki społecznej, zaproszona przez przewodniczącego,
- 5) przedstawiciel powiatowego związku komunalnego lub miasta wydzielonego z powiatu,
- 6) przedstawiciel miejscowego koła inwalidów wojennych.

Protokulanta komisji wyznacza przewodniczący z pośród personelu kancelaryjnego. Decyzje komisji zapadają większością głosów, jednak władza administracyjna I instancji ma prawo zawiesić wykonanie orzeczenia komisji do czasu rozstrzygnięcia sprawy przez II instancję.

§ 15. Instrukcje szczegółowe w sprawach wynikłych z niniejszego rozporządzenia wyda Minister Pracy i Opieki Społecznej lub Minister Skarbu według kompetencji.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

L. Darowski

Minister Skarbu: *H. Linde*

Minister Spraw Wojskowych: *Szptycki*

663.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 18 sierpnia 1923 r.

o zmianach taryfy osobowej i bagażowej, obowiązujących na polskich kolejach państwowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalaniu taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w po-

rozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Do obowiązującej od dnia 1 kwietnia r. b. „Taryfy polskich normalnotorowych kolei państwowych na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych“ (Dz. U. R. P. № 31, poz. 193; № 55, poz. 396 i 398; № 63, poz. 490 i 494; № 73, poz. 576) wprowadza się następujące zmiany:

CZĘŚĆ I.

I. Przepisy przewozowe wraz z Postanowieniami wykonawczymi.

1. W art. 16 „Kontrola biletów dopłaty do cen za przejazd“:

a) dopłata 20.000 mk., przewidziana w ust. 2 i 3, zmienia się na 40.000 mk.;

b) dopłata 3.000 mk., przewidziana w Postan. Wyk. III do ust. 3, zmienia się na 6.000 mk.;

c) dopłata 10.000 mk., przewidziana w ust. 6, zmienia się na 20.000 mk.

2. W art. 24 „Postoje” opłata 200.000 mk., przewidziana w ust. 3 i w Post. Wyk. do tegoż ustępu, zmienia się na 400.000 mk.:

3. W art. 30 „Określenie” dopłata 5.000 mk., przewidziana w ust. 3, zmienia się na 10.000 mk.

4. W art. 36 „Odpowiedzialność kolei za zaginięcie, brak lub uszkodzenie bagażu” norma odszkodowania 30.000 mk., przewidziana w Post. Wyk. I do ust. 1, zmienia się na 60.000 mk.

5. W art. 37 „Przekroczenie terminu dostawy” norma 500 mk. przewidziana w ust. 2-a, zmienia się na 1.000 mk., norma 200 mk. przewidziana w ust. 3-a, zmienia się na 400 mk., a norma 300 mk. przewidziana w ust. 3-b zmienia się na 600 mk.

CZĘŚĆ II.

II. Postanowienia taryfowe.

6. W rozdziale I „Przewóz osób”, w dziale A „Zasady obliczania” punkty 3-a i 3-b otrzymują brzmienie następujące:

„a) w klasie IV (na kolejach obszaru województw: pomorskiego i poznańskiego) za km. od 1 do 200 po 266 mk.; za km. od 201 do 300 po 212 mk., doliczanych do ceny biletu 53.200 mk. przypadającej za pierwsze 200 km.; za każdy dalszy km. po 160 mk., doliczanych do ceny biletu 74.400 mk., przypadającej za pierwsze 300 km.;

b) w klasie III za km. od 1 do 200 po 400 mk.; za km. od 201 do 300 po 320 mk., doliczanych do ceny biletu 80.000 mk. za pierwsze 200 km.; za każdy dalszy km. po 240 mk., doliczanych do ceny biletu 112.000 mk., przypadającej za pierwsze 300 km.”

7. W tymże rozdziale I i w tymże dziale A punkt 8 otrzymuje brzmienie następujące:

„8. Ceny biletów dodatkowych na miejsca numerowane do siedzenia w wagonach osobowych

(miejscówki) bez względu na rodzaj pociągu i odległość przejazdu wynoszą: w klasie III — 10.000 mk., w klasie II — 20.000 mk. i w klasie I — 30.000 mk.”

8. W tymże rozdziale I, w dziale B „Dopłaty za przejście do klasy wyższej lub do pociągu droższego” opłata 3.000 mk., przewidziana w ust. 3 i 9 zmienia się na 6.000 mk.

9. W rozdziale III „Przewóz psów” opłata 500 mk., przewidziana w ust. 2, zmienia się na 1.000 mk.

10. W rozdziale IV „Przewóz bagażu” punkt 3 a otrzymuje brzmienie następujące:

„a) W pociągach osobowych i mieszanych za km. od 1 200 po 40 mk.; za km. 201 do 300 po 32 mk., doliczanych do stawki przewozowej 8.000 mk. za pierwsze 200 km.; za każdy dalszy km. po 24 mk., doliczanych do stawki przewozowej 11.200 mk. za pierwsze 300 km.”

11. W tymże rozdziale IV, opłata 1.000 mk., przewidziana w ust. 7, zmienia się na 2.000 mk.

12. W rozdziale VI „Przewóz czasopism, broszur i książek” punkt 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„5. Opłata za przewóz powinna być uiszczona przy nadaniu; oblicza się ją według zasad, ustalonych dla przewozu bagażu (p. 1 i 2 rozdziału IV) w wysokości następującej od każdego zaczętych 10 kg. i każdego km.: za km. od 1 do 200 po 24 mk., za km. od 201 do 300 po 20 mk., doliczanych do stawki przewozowej 4.800 mk., przypadającej za pierwsze 200 km.; za każdy dalszy km. po 16 mk., doliczanych do stawki przewozowej 6.800 mk., przypadającej za pierwsze 300 km. Przypadającą do pobrania, należność zaokrągla się w ten sposób, że każde zaczęte 100 mk. liczy się za 100 mk.”

13. W rozdziale VII „Pociągi nadzwyczajne, wagony osobowe, dla chorych i bagażowe” w dziale A „Pociągi nadzwyczajne” zmienia się:

w ust. I (1) a opłatę 16.000 mk. na 30.000 mk.,

w ust. I (1) b opłatę 5.300 mk. na 10.000 mk.,

w ust. I (1) c opłatę 2.600 mk. na 5.000 mk.,

• opłaty najniższe 53.000 mk. i 2.600.000 mk., wskazane w końcu ustępu I (1) odpowiednio na 100.000 mk. i 5.000.000 mk.

w ust. II (1) opłatę 800 mk. na 2.000 mk.,

w ust. III opłatę 2.600.000 mk. na 5.000.000 mk.,

w ust. IV (2) opłatę 800.000 mk. na 1.500.000 mk.

14. W tymże rozdziale VII, w dziale B „Wagony osobowe, dla chorych, bagażowe i towarowe” zmienia się w ust. II (1) opłatę 5.300 mk. na 10.000 mk. i w ust. IV (1) opłatę 800 mk. na 2.000 mk.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1923 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Karliński*

Minister Skarbu: *H. Linde*

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*